

quam ad urbem perveniret, quamplures ex loci A
ejus civibus obvios habuit, ex utraque classe ma-
jores; quibus urbem aperientibus, rex sine diffi-
cultate ingressus est; ibique ordinato procuratore,
qui loci curam gereret, Accon pervenit. Iudicatur
ergo apud eandem urbem curia generalis, ad quam
cum die statuta regni principes convenissent, cœ-
pit patriarcha, utrumque magistrum, Templi vide-
licet et Hospitalis, in eo verbo habans consortes,
dominum regem convenire, et etiam flexo genu, pro
comite intercedere, ut in rancore deposito, eum in
suam gratiam restitueret; cumque statim exauditi
non fuissent, recesserunt cum indignatione simul,
non solum a curia, verum etiam a civitate. Fuerat
autem in præsentia principum qui convenerant,
verbum propositum de mittendis nuntiis ad reges B
et reliquos principes ultramontanos, qui eos ad
Christianitatis et regni auxilium invitarent. De
quo cum prior habendus esset tractatus, patriar-
cha, ut prædiximus, incidens, verbum præfens
principale, in sermonem priorem descenderat; ita-

que cum motu intemperato, ut præmisimus, ab
urbe discesserant Acconensi. Comes vero Joppen-
sis cognito, quod ad ejus pacem rex animum suum
nollet inclinare, adjecit pejora prioribus; et assu-
mens eam quam secum habebat militiam, versus
castrum, cui nomen Darum, suos direxit; et in
castra quorundam Arabum, qui in partibus illis
gratia pascuorum, tentoria locaverant sua, a rege
habentes securitatem, et sub ejus fiducia commo-
rantes securi, repentinus irruit, et imparatos re-
periens, prædam inde et manubias agens, reversus
est Ascalonam; quo cognito, rex, iterum revoca-
tis principibus, Tripolitano comiti regni curam et
generalem administrationem committit, in ejus pru-
dentia simul et magnanimitate spem habens. In quo
facto, populi universi et principum, ex parte plu-
rima videbatur satisfecisse desideriis: unica enim
et singularis videbatur omnibus salutis via, si præ-
dicto comiti regionum cura committeretur negotio-
rum.

Reliqua desiderantur.

IN GUILLELMI TYRENSIS CONTINUATAM BELLI SACRI HISTORIAM MONITUM.

(D. MARTEN. *Ampl. Collect.*, t. V, col. 581.)

Inter editos a Jacobo Bongartio belli sacri scriptores, maximo fuit semper in pretio Guillelmi Tyrensis archiepiscopi historia, cum propter rerum quas tractat multitudinem et varietatem, tum propter auctoris ipsius gravitatem, quæ certe tanta fuit, ut dictus sit totius historiæ princeps, doctrina non vulgari et supra sæculum illud amœna, experientia varia, acri vir judicio, quantumque licet judicare vita et ingenio probus, dictione etiam elegans et gravis. (BONGART. in præf. supra.) Opus autem suum in duos et viginti libros distribuit, incaptoque vicesimo tertio necdum absoluto ex hac vita migravit. Hos autem libros in veteri codice illustrissimi domini Gastonis de Noailles, quondam episcopi Catalaunensis, ante annos quingentos ab auctore anonymo Gallice redditos cum interpolationibus quibusdam reperimus, qui etiam Tyrensis archiepiscopi historiam ad annum 1275 usque continuavit; opus sane omnium qui illud legerunt judicio publica luce non indignum: res quippe in Oriente gestas per annos circiter centum accurate describit, multaque refert quæ alibi facile non reperias. Res etiam Constantinopolitanas, Gallicanas, Anglicanasque et quæ imperium spectant passim attingit.

Intergrum interpretis opus suadebant nonnulli ut hic daremus, maxime cum plura versioni suæ, quæ a Tyrio exulant, immiscuerit. Verum ab hoc nos proposito deterruere non pauca. 1. Immensa operis moles; 2. antiquissimum idioma Gallicum quod non nisi magno labore intelligi potest; 3. quod ea quæ Tyrio auctor immiscuit aliunde forsitan innotescere poterunt. Sufficiat igitur hic continuatam Guillelmi Tyrensis archiepiscopi Historiam edere, ad cujus faciliorem intelligentiam vocum exoticarum glossarium subjungemus.

De translatoris vero ætate duo possumus certo definire. Primo, quod saltem attingit annum 1275, quo opus suum absolvit. Secundo, quod ante annum 1295, supremam operi suo manum apposuit. Eo quippe anno scriptus est codex quo uti sumus, ad cujus calcem hæc legimus: Cest livre fu escrit et accompli à Rome l'an de l'Incarnation nostre Seigneur Jésus-Christ MCCXCV u mois de Mai, u tans du pape Boniface huitisme, nés d'une cité qui est en campagne, qui a nom Anaigne, qui fu eslut après pape Celestin le quint, qui ot nom frère Pierre de Moron, qui renunça en la cité de Naples.